

Áldás, békesség!

Levél a Pasaréti Református Gyülekezet tagjainak — 159. szám

2021. Reformáció

A tartalomból

AKTUÁLIS

Normalitás

3

Konfirmáció

4

MÚLTUNK

Kohner Éva

5

Családi hírek

7

GYŰLEKEZETI HÍREK

Bethánia kör hete

7

Novai csendeshét

9

Csicsergő

10

Textil kiállítás

Bibliatanulmányozás

11

Énekkar hírei

50 éves kórusunk

13-14

IFTÁSÁG

Jóséb Basebet 15

PIKKenu 14

AIÁNLÓ

Iratterjesztésből

17

BIZONYSÁGTÉTEL

Bereczki Albert

18

HÉTKÖZNAEJAINK

Lux házaspár

19

MISSZIÓS HÍREK

Drégelypalánk 20

Csépe Andrea 22

Greizer család 22

HIRDETÉSEK

23

KISEBBEK HÍREI

24-27

Solus Christus – Egyedül Krisztus

Mert egy az Isten,
egy a közbenjáró is
Isten és emberek között,
az ember Krisztus Jézus,
aki váltságul adta
önmagát mindenkiért...
1Timóteus 2,5

Reformációi ünnepi istentiszteletek: okt. 31. vasárnap 8h /10h

A konfirmált felnőttek és ifjak névsora az Aktuális rovatunkban tekinthető meg (4. oldal)

Normalitás

Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. (5Móz 6,6)

Norma. Amihez igazodni kell. „Elvárási szint, összehasonlítási alap, amely meghatároz egy életmódot, cselekedetet, hozzáállást, magatartást, tevékenységet, viselkedést” – olvashatjuk a wikiszotar.hu definícióját.

A teremtésben Isten mindennek megszabta a rendjét, köztük az embernek is, akit „Istenhez hasonlónak” alkotott. Az Édenben feladatot is bízott rá: „Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá!” De, hogy ez az uralkodás ne váljék a hatalommal való visszaéléssé, kijelölte az uralkodás korlátait is. Egyrészt a módját: „művelje és őrizze azt”, másrészt hatókörét (ez utóbbit parancsba adta): „a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz”.

Ez az ember számára az ősi norma: töltséte be a Földet, művelje és őrizze, és ne Isten nélkül próbálja eldönteni, hogy mi a jó és mi a rossz. Ebből már a teremtés hajnalán elbukta az első emberpár a jó és a rossz tudásának forrására vonatkozó korlátozást, vagyis Isten szuverenitásának elismerését. A többi már ebből következik.

Ádámnak és Évának „csak” a feltétlen bizalma rendült meg Istenben, de következőképpen egymásban sem tudtak már megbízni, és egymás ellen vádaskodtak a baj láttán. Fiaiknál a bizalmatlanság már testvérgyilkosságba torkollt. Többé sem ember, sem állat nem lehetett biztonságban, hiszen Lámek azt is kész volt megölni, aki megüti, Nimród pedig nagy vadász volt, tehát már az állat sem lehetett biztonságban, s a fáraó már kész volt kiirtani minden héber fiúgyermeket.

Isten ezért a Sinai hegyénél bővíti a normaszöveget. Míg Mózes a hegyen van, a nép Áron vezetésével Isten létezését is megtagadja. Aranyborjút készítenek: „Ez a te istened, Izráel, aki fölhozott téged Egyiptom-

ból” (2Móz 32,4). Ezért kezdődik a tíz ige normaszövege avval, hogy „Én, az Úr vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a szolgáság házából”, és a hatodik igeként a normaszövegbe kellett foglalni, hogy „Ne ölj” (2Móz 20,2 és 13).

A nagy reformáció érdekében Isten Fia maga jön el, hogy re-formálja, **visszaállítsa, és értelmezze az isteni normát:** „Ti azért legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes” (Mt 5,48). Legyetek ismét Istenképek! S mivel tudja az Úr, hogy erre képtelenek vagyunk, maga tölti be a törvényt, és helyettünk vállalja a törvényszegésünk minden büntetését, „mintha én tanúsítottam volna mindazt az engedelmisséget, amelyet Krisztus érettem tanúsított, de csak úgy, ha e jótéteményeket hívó szívvvel elfogadom” (HK 60).

Kilépve a bibliai időkből, látjuk, hogy az isteni norma folyamatosan torzul. Ezért szükség van újra meg újra reformációra. Vissza a normaszöveghez, vissza a Bibliához! Egészen a felvilágosodás koráig azonban nem Isten személyét, hanem csak tisztelgetés módját érte a torzulás. A megtérés szónak még értelme volt: Térj vissza a normalitáshoz!

A csak saját esze (és esztelensége) után menő „**felvilágosult**” ember nem törődik többé az isteni normával, ezért elvesztette normalitását, és abnormális célokat hajszol: megtagadja Isten teremtési rendjét a nemiség, a család, az emberi együttélés, a közösségi felelősségvállalás, a ránk bízott javakkal való sáfárkodás... és végső soron az Isten által mindnyájunknak lakóhelyül adott kert – a Föld – őrzése és művelése tekintetében.

Mi ebben a korban élünk. Isten meghatározta életünk elrendelt idejét és lakóhelyünk határait (ApCsel 17,26). Ebben a korban és ebben a földrajzi, társadalmi környezetben **bízta ránk legfőbb kincsét, a normaszöveget** – mint a példázatbeli ember a szolgálaira a talentumait –, hogy vigyük ki a világba, hirdessük, hogy van abszolút rend, van abszolút út, amely az (örök)életre vezet, és van abszolút igazság, amely ezen az úton tart: Jézus Krisztus maga az Út, az Igazság és az Élet. Ő képviseli az isteni Normát!

Ne veszítsük hát el normalitásunkat, és

figyelmeztessünk erre mindenkit, akivel csak találkozunk életünk folyamán! Semper reformare debet – mindig reformálni kell! Vissza a Normához!

„Kérlek azért titeket, testvéreim, az Isten irgalmasságára, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul, és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Rm 12,1–2)

VICZIÁN MIKLÓS

Konfirmáció augusztus végén

Istennek hála, a nyár a járvány szempontjából békésen telt. Lehetőséget adott a csendesetek megtartására, és a tavaszról elhalasztott konfirmációt is együtt ünnepelhettük augusztus utolsó hétvégéjén. Szombaton a hitvallásra és fogadalomtételre került sor, vasárnap pedig első alkalommal vettek részt az úrvacsorai közösségben.

Fogadalmat tettek ebben az évben:

Felnőttek:

Bereczki Albert

Dósa Norbert

Harsányi János

Horváth Gyöngyi

Laborczy Szilvia

Kapornai Zsigmond

Kálóczy Kristóf János

Kirst Athina

Kovács Bence

Kovács Kata

Kovács Rozina Sára

Magó Berta

Marton Dóra

Nagy Gergely Milán

Szabó Mihály

Szentesi Csilla Boglárka

Szentesi Réka Bíborka

Szentmihályi Ábel

Oldal Panna

Tihor Regina

Tóth Lőrinc

Ifjak:

Árvey Máttyás

Balásy Bulcsú

Balogh Fanni

Balogi Márton István

Boér Zoltán

Demény Dénes

Dér Imola

Jakab Orsolya

A csoportképek a belső borítón tekinthetők meg, egy konfirmált bizonyágtétele pedig a Bizonyágtétel rovatban olvasható.

Fejezetek Gyülekezetünk múltjából

Egy zsidó lány Pasaréten az üldözés idején (1943-1944)

Báró Kohner Éva visszaemlékezései – I. rész

Idén februárban meglepő levelet kapott lelkészi hivatalunk: Angliából, Oxfordból egy angol író, Carol Peaker jelentkezett, hogy szeretne minél többet megtudni gyülekezetünkről és lelkipásztoráról, Joó Sándorról. Egy idős szemészorvos professzornő emlékiratain dolgozik, aki magyar származású, és a legnagyobb rajongás hangján emlékezik mindig a gyülekezetre és lelkipásztorára. A hölgy báró Kohner Éva, most 92 éves, és 1946-ig élt Magyarországon.

Kohner Éva családja azok közé a gazdag zsidó családok közé tartozott, akik már nagy mértékben hasonultak a magyar úri osztályokhoz. Földbirtokot vásároltak a Szolnok megyei Szászbereken, 1901-ben kastélyt építettek, 1912-ben pedig már bárói rangot is kaptak. Évát már reformátusnak keresztelték, és a Baár-Madas Gimnáziumba adták be tanulni. Itt is konfirmált 1943-ban. Az ő számukra különösen nagy meg-
rázkódtatás volt az egyre erősödő zsidóellenesség, amelyből ők sem maradhattak ki, bár már teljesen beleolvadtak a magyar életbe, és mint látni fogjuk, Éva hívő kereszténynek tartotta magát. Most Carol Peaker engedélyével magyarul fordításon szeretnénk közölni néhány részletet az ön-
életrajzból, ami

a gyülekezetünkre vonatkozik. Jó olvasni a jó bizonyosságot a gyülekezet viselkedéséről. Az alábbi részletek 1943 tavaszán történtek:

„Amikor a Kígyó utcába költöztünk, járhattunk volna a Kálvin téri nagy, fehér templomba, de én továbbra is a kis pasaréti templomba szerettem járni... Joó Sándor elnyerte a csodálatomat már első alkalommal, amikor hallottam. Magas sötét hajú, szép férfi volt, kiváló szónok, akit már jól ismertek Budapesten. Gyerekkorában már elvitték Hollandiába a reformátusok, amikor az I. világháború után éhezés volt Magyarországon. Az ezért érzett hála meglátszott rajta. Beszéde szenvedélyes volt.

A BAÁR-MADAS 1943-BAN KONFIRMÁLT NÖVENDEKEI

Számomra egy új világot nyitott meg...

A keresztyénséget személyessé és mindennapivá tudta tenni. Ugyanolyan könnyedén tudott beszélni azokról az érzésekről, amelyeket egy kismadár éneke keltett benne az ablaka alatt, mint az igét magyarázni. Istentisztelet után úgy beszélgetett a diákokkal, mintha egyenlők volnánk, mintha egy idősebb, kedves barátunk lenne. Azt hiszem, egy kissé mindannyian szerelmesek voltunk belé.

Elfelejtve, hogy van egy kis, egyszerű felesége és három muzikális fia, ültünk a templomban a helyünkön, és az arcát próbáltuk megrajzolni az énekeskönyvünkben. De rá mélyebb hatása is volt. Neki köszönhetem, hogy a kálvinizmus, amely addig csak névleg volt a vallásom, önazonosságom lényeges részévé vált. Erős, tartós hit alakult ki bennem Jézusban, amely meg is maradt végig a háború alatt.

A Baár-Madasból más zsidó lányok is hívők lettek... Mi, zsidó lányok, jól éreztük magunkat a hívők közösségében. Tudtuk, hogy Joó Sándor együtt érez velünk nehéz helyzetünkben, de az istentisztelet után mindent világosnak és normálisnak éreztünk. Még ott időztünk a bennlakó Baár-Madasos lányokkal, kötekedtünk a fiatal teológusokkal, különösen az elég alacsony Hatolkay Árpáddal. Körülvettük, és megkérdeztük, hogy van-e barátnője, és kuncogtunk, amikor ettől elpirult. Valójában nem érdeklődtünk különösen iránta, de a tánciskolán kívül, ahová egy fiúiskola tanulóival jártunk együtt, ő volt az egyetlen fiatalember, akivel találkoztunk. Jó volt egy kicsit flörtölni, egy kicsit elfelejteni a bajainkat...

Ebben az évben volt még egy külön célja is a templomba járásnak: készültünk az első úrvacsorára (a konfirmációra), amelyre a pünkösöd előtti csütörtökön került sor. Ekkorra abszolút hitem lett Istenben és Jézusban – ez a hit elég erőssé és elég boldoggá tett. Ez a hit vigasztalt azzal szemben, hogy antiszemitizmus van, és apámnak kényszermunkát kell végezni. Örültem, hogy a pasaréti református gyülekezet tagja

Az alábbi képpel köszöntöttük Kohner Évát születésnapján

vagyok, és mohón olvastam az Ó- és Újtestamentumot. Úgy vártam az első úrvacsorát, mint amelynek az lesz a lelki értelme, hogy megerősíti és elmélyíti a Jézussal való kapcsolatomat...

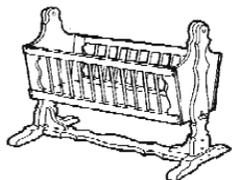
Az iskolában volt néhány menekült holland gyerek is. Joó Sándor adott nekik élelmet, barátkozott velük, és biztatott minket, hogy mi is ezt tegyük. Visszaemlékezett rá, hogy ő is ilyen menekült gyerek volt az I. világháború után Hollandiában. Láttam, hogy ő éli is a hitét, és az ő példája megerősítette az én hitemet is.

Továbbra is jártam a pasaréti templomba minden vasárnap, hogy hallgassam Joó Sándor prédikációit. A gyülekezet kedves volt, és a tanárainkhoz hasonlóan mindenki úgy viselkedett, mintha a világ nem fordult volna ki magából. Tudtuk, hogy küszöbön áll a legrosszabb, de mi is megjártottuk, mint a felnőttek, hogy minden rendben van."

VICZIÁN ISTVÁN

Családi hírek

2021. augusztus 16. és október 11. (lapzárta) között a következőkről számolhatunk be:

Megkereszteltük:

Karé Dorottya Lotti
Karé Kamilla Liza
Karé Johanna Lili
Királyfalvi Bella
Koczka Márton
Juhász Zelina Emma
Mérész Zita Anna
Vincze Domonkos
Balczó Zorka
Pék Márta Júlia

Kollár Borbála
Kollár Johanna
Deák Anna Luca
Detki Benedek
Erdélyi Sára

gyermekeket.

Felnőttként megkereszteltük

Demény Dénes

testvérünket.

Imádkozzunk értük!

Házasságot kötöttek:

Molnár Dániel
és Nógrádi Barbara

Faragó Péter Pál
és Varga Vanda

Imádkozzunk értük!

Eltemettük

Dr. Szalóczy Péter

Szűcs Bálintné

Regéczy-Nagy László

Mátyás Erzsébet

Dr. Pető Gábor

Góczev András

Móré Miklós

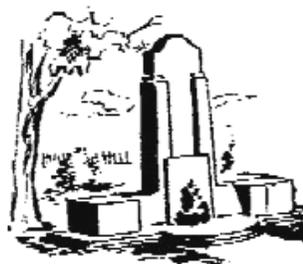
Dr. Drén Miklós Csaba

Selmecziné Dr. Tóth Ilona

Kárász Tiborné

testvéreinket.

*Imádkozzunk
a gyászolókért!*

Bethánia házaskör csendeshete a Baár-Madasban

A Bethánia házaskör, sok gyülekezeti csoporthoz hasonlóan, tavaly nem tartott csendeshetet. Idén az év elején kellett döntenünk, és a járvány okozta nagy bizonytalanságra való tekintettel úgy döntöttünk, hogy bejárás hetet szervezünk júliusban. A Baár-Madas Református Gimnázium épületében kaptunk lehetőséget erre. Nagy segítséget jelentett, hogy a hetünkkel párhuzamosan volt az egyik neszélyi gyerekhét, amelyen a körünkől több, mint 30 gyerek vett részt. Így

reggelenként 25 házaspár és „csak” 35 gyermek érkezett a Baár-Madasba.

Isten idén is kirendelte a szolgálókat. A gyermekek között 15 fiatal forgolódott. Mindannyiunk nagy öröme volt, hogy a remek Bogár Edit, Miklósné Zsuzsi néni és Székely Zita hármas vállalta a délelőtti gyerekek istentiszteletek megtartását. A „Játékosan a Bibliáról” sorozat tartóit a gyerekek zöme még nem látta „élőben”, az alkalmakat viszont nagyon megszerették a karantén alatt. (Aki még nem nézte meg ezeket, a refpasaret.hu oldalon meglehet. Megéri!) Az alkalom után együtt uzsonnáztak, majd ebédig játszottak a gyerekek.

A szülők számára két igei alkalom és köztük egy rövidebb közös beszélgetés volt minden nap a program. 9 órakor Monty Taylor szolgálatával kezdtünk, aki a Róma 12 alapján hirdette az igét. A beszélgetés után pedig Muzsnainé Jurány Dóra bizonyásgátételére figyelhettünk, aki a gyakorlati Krisztus követés sok kérdését járta körül az evangéliumokból vett igék segítségével. A délelőttöt közös ebédrel fejeztük be.

Hálások vagyunk Istennek a hétért. Ezúton is köszönjük az iskola vendégszeretetét. (Itt jegyzem meg, hogy velünk párhuzamosan folyt a nyári református kántorképző tanfolyama, így minden tereméből zsoltárok és dicséretetek dallamai szűrődtek ki. Ez mindenki javát szolgálta.) Hálások vagyunk a közösségért, amit ráadásul – hosszú szünet után – személyesen élhettünk meg. Hálások vagyunk, hogy Isten megáldotta, és megőrizte a gyermekeinket Neszmélyen és a helyszínen egyaránt. És nagyon hálások vagyunk az igéért, ami erővel szólt. Adja Isten, hogy hosszú távon gyümölcsöt is teremjen minden érintett házasság, család életében.

Novai Csendeshét

„Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.” (Jn 15,12)

Nova; Csicsergő Üdülő. Csodálatos hely, kis csónakázó tó, sportpályák, zöld erdős hegyek és állatok. Kényelmes szálláshelyek, nagyon finom ételekkel, sportolási lehetőségekkel. Ahol csendes erdei sétákra is alkalom nyílik.

Ez a hely ad otthont már sokadik éve a Szerdai (Nemeskéri házaspár) és Szombati (Jaczkovits házaspár) házasköröknek családostól – egy-egy hétre nyaranként –, hogy tagjai megerősödjenek az Úrban, hitben és egymásban.

Idén július utolsó hetében Isten megengedte, hogy hosszú idő után először, újra közösségben tölthessünk egy teljes hetet. Igen szép számban ruccantunk le (3 órás autótú) Novára. A házaskörök tagjain kívül érkeztek még gyülekezetünkben is házaspárok, valamint fiatal szolgáló házaspárok gyermekeikkel. Ez igazi kegyelem volt. Mint, amikor hosszú idő óta először vesz az ember friss levegőt; úgy szívja be, hogy közben azt kívánja, sose érjen véget a felüdülés.

Egy ilyen csendeshétre családostól megérkezni... biztos vagyok benne, mindenkinek

kihívás. Úgy gondolom, hogy mindannyian – valamilyen módon – megviselt lelkiállapotban érkeztünk Novára. Kit így, kit úgy terhelt meg a bezártság. Az online-gyülekezeti alkalmakon kívül igen csekély lehetőség volt tartani a kapcsolatot a testvérekkel, és ez nyomot hagy a lelkekben, még akkor is, ha nem vesszük észre.

Istenhez való közeledésünket a Weber házaspár, István és Marika segítette. A délelőtti alkalmakat, áhítatokat István tartotta a Boldog mondások alapján, majd hozzá csatlakozott Marika is. Együtt vezettek be minket „A házasság művészetébe”, amihez kaptunk egy igen gyakorlatias munkafüzetet, valamint filmekkel szemléltették a különböző témákat. Ezután kiscsoport, vagy "randevú" (házaspárok kettesben) keretén belül beszéltük meg, dolgoztuk fel a hallottakat.

A két délutáni előadás egyike a családok helyzetéről szólt, míg a másik az újragondolt Disney mesék hatását vizsgálta a gyermekeink fejlődésére nézve. Mindkettő nagyon tanulságos volt.

A nap végén az esti áhítatokat Jaczkovits Viktor tartotta a Lukács Evangéliumból.

Mindannyiunknak felüdülés és megnyugtató volt lefekvés előtt az Evangéliumot hallgatni.

Fontosnak tartom megemlíteni azokat, akik a gyermekeinkre vigyáztak, alkalmakat tartottak nekik, énekeltek, játszottak – nemcsak a kicsikkel, hanem a nagyobbakkal is. Nélkülük nem lett volna lehetőségünk az Isten előtt való elcsendesedésre. Ezúton is hálás szívvel gondolok gyülekezetünk Gyermek Missziójára.

Hálásan köszönöm Istennek, és az Ő gyülekezetének, hogy részt vehettünk ezen a csendeshéten kis családdunkkal. Mondhatom, hogy mi nagyon megfáradtan, lelkileg és testileg is kimerülten érkeztünk. Gyermekeinket is megviselte az elszakadás a gyülekezeti élettől, barátoktól. Azonban Isten csodálatos módon betöltötte minden szükségünket, elképzeléseinken és imáinkon felül hallgatott meg minket. A héten kisimultak a ráncok, megújultak a kapcsolatok, barátságok, és mindenki közelebb került Istenhez és önmagához, a társához és gyermekeihez.

„Bízatok az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kősziklánk mindörökre!” (Ézs 26,4)

OLDAL-TORJÁK VERONIKA

Csicsergő

A Dunántúlon végigutazni a Covid-19 bezártsága után, ezzel az élménnyel kezdődött számomra a gyülekezetünk házaspári csoportjainak idei családos hete. A hatalmas nyári esők után a természet a zöld minden árnyalatában pompázott, de a Zalai domb-ság szelíd erdői az itt-ott kibukkanó kicsi falvakkal tényleg elragadók voltak. Így bukkant ki a mesés erdőből a minket szállító mikrobusz is július 25-én délután, mert megérkeztünk Novára, a Csicsergő szabadidő központba.

Ezt a helyet már évek óta felfedezte a szerző Nemeskéri házaspár a gyülekezetünk családjai számára. Magam is rábólintok a hívogató látványra, hogy a játszóterés, szépen gondozott park – egy tóval a közepén, amelyben úszni és csónakázni is lehet –, gyerekek és felnőttek pihenését egyaránt kielégíti.

A fogadó-étterem klímás levegőjében egymást üdvözölve és elrendeződve, este, vacsora után máris hallhattuk Jaczkovits Viktortól Isten első üzenetét arról, hogy „Isten által meggyújtott gyertya vagy! Ha nem lo-bogsz, mi akadályoz abban, hogy világíts? Mi takarja el a lángodat?... Ezen a héten felfedezheted hiányosságaidat, megértheted, és jobban belesimulhatsz Isten tervébe”.

A további napokon délelőtt a lelki táplálékot a felnőtteknek a Hegyi Beszéd alapján (Mt 5. rész eleje) Weber István és Marika mondták el nekünk. Ők szintén a Házaspári Szolgálatunk munkatársai a Külső-Kelenföldi gyülekezetből. A fiatalok, a gyerekvigyzóink és a gyerekek is naponta kaptak elkészített lelki táplálékot...

Már a fiatalok is tapasztalhatják, hogy az ember számára milyen fontos a boldogság. Évtizedeken át, önmaga megvalósításával hallatlan erőfeszítéseket tesz minden ember, hogy a saját boldogságát elérje. Csak 40-50 év körül jönnek rá legtöbben, hogy tévesen gondolták, és hamis úton jártak egész életükön át. Jézus, boldogmondásai új utat mu-

tatnak nekünk ebben a témában is. Aki belátja csődhelyzetét, és bízik Jézus szavában, az az ember Istenhez kapcsolódik, és nem tárgyi, földi gazdagságot akar szorongatni. Nyitottá válik Isten üzenetére, így az Úr gazdagítja meg őt. Örökkévaló kincsekben fog bővölködni, amelyből jut másoknak is.

A házaspárok megújulását új munkafüzet, és a hozzá kapcsolódó új hanganyag szolgálta. Ebből dolgoztak páronként egész héten, hogy épüljenek egymáshoz való kapcsolatokban.

Meglepve fedeztem fel ebben a megújult, jól áttekinthető tananyagban a mi régi témáinkat egymás után. A nyolcvanas években, amikor nekünk, a mi házasságunknak volt megújulásra szükségünk, egy missziós céllal ide érkező amerikai házaspárral ugyanis egy évig ugyanezeket a témákat vettük át a Bibliából. Akkor mi így jöttünk rá arra, hogy két hívó ember is –, ha magukban bíznak és a jó kezdésben –, sok tévutat és csalódást bejárhatnak együtt, míg rá nem jönnek a tévedésükre és a lényegre, hogy javítani tudjanak.

Mi a lényeg? Együtt, de az Úrban, aki a házasságot is teremtette, legyűnre érte hálásak, hogy részünk lehet benne!

- Folyamatosan Őrá és egymásra is figyelve, aki minket és problémáinkat eligazítja;
- eltökélt engedelmisséggel Gazdánk felé, aki hűségével és erejével segít minden helyzetünkben;
- az Úr munkaigényes ajándéka a házasság, házastárs és a gyerekek is – elszámolásra;
- az Úrtól kapott szeretet áradjon át rajtunk családunk minden tagja felé, mert mi is abból élünk.

Most újra hálás vagyok az Úr tanításaiért, hogy együtt ahhoz igazíthattuk az életünket, a Bibliánkért és az élő gyülekezetünkért, ahol felnőhettem.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy 25 évig együtt szolgálhattunk a férjemmel, és az azóta is működő Bibliai Házasság gondozó Szolgálatért, amely bárkit hozzásegít, hogy az Úr kijelentéseit megismerhesse, és meg is tudja élni.

PÁLHEGYI LÍVIA

jelentő délelőttöt!

KISÉRY ISTVÁN

KIÁLLÍTÓK

ARDAI ILDIKÓ
BALOGH EDIT
BÉNYI ESZTER
HAGER RITTA
JÁSZBERÉNYI MATILD
KECSKÉS ÁGNES
KELECSÉNYI CSILLA
KÓKAY KRISZTINA
LÁNG-MITICZKY KATALIN
MÁDER INDIRA
MAKKAI MÁRTA
ORIENT ENIKŐ
PÁJER EMILIA
SOMODI ILDIKÓ
T. DOROMBY MÁRIA
VÁSÁRHELYI KATA

Az asszonykör (plusz személyekben egy kakukktojás) szeptember 22-én Magyar Erzsike szervezésében, és vezetésével

REMÉNY kortárs magyar textilművészeti kiállítás

megtekintette a kortárs textilművészeti kiállítást Hidegkúton a Kultúrkúriában. Erzsike fáradhatatlanul gondoskodik kulturális frissességünkről.

A kiállítás szakrális témájú volt, és a kiállítók között három gyülekezeti tagunk is szerepelt. Láng-Miticzky Katalin testvérünk, mint a kiállítás egyik rendezője és kiállítója segítségével bepillantást nyertünk a textilművészet érdekes világába és rejtelseibe. Megmutatta a szötteseknek a laikus számára rejtett igei vonatkozásait. A délelőtt nagy szellemi felüdülést jelentett. Meggyőzőtt arról, hogy egy ilyen kiállítást csak vezetéssel érdemes megtekinteni, mert így nem csak elhaladunk a kiállított tárgyak mellett, hanem kinyílik szemünk a művek teljes megértésére és élvezetére.

Köszönjük ezt a lelki és testi felüdülést

Bibliatanulmányozás evangélicizációs céllal

Hála Istennek, a dicsőség Urának, idén ősszel, 2021. szeptember 19–26-ig megtarthattuk gyülekezetünkben a tavaly, a COVID-19 járvány miatt elmaradt evangélicizációt. Hálásak vagyunk, hogy újra egybegyűlhettünk Isten ígéje köré. A 8 napos egyhirdetés sorozatot címe: „Isten nem szégyelli népét!” Vasárnap este, ahogy a meghívón is olvashattuk Horváth Géza lelkipásztor kezdte, másnap hétfőtől-péntekig Sípos Ajtony Levente soltvadkerti lelkipásztor folytatta a sorozat, az utolsó kettőt, szombaton és vasárnap Horváth Géza lelkipásztor fejezte be. Az evangélicizáción Mózes első könyvéből Jákób életét tanulmányoztuk végig, bizonyos fejezetek kihagyásával.

Az igehirdető célja, hogy Istent Istennek lássuk, nagynak, tiszteletre méltónak, nagyobbak, mint mi azt gondolnánk, Ő Szent, Mindenható, mi magunk viszont bűnös emberek vagyunk. Isten nem a mi logikánkat követi legtöbbször, ezért megkérdőjelezhetjük magunktól, hogy miért Jákóbot választotta Isten? Csak egy választ tudunk feleletként adni, mert Ő kegyelmes Isten!

Sok esetben kemény beszéd hangzott, mint mikor Péter apostol a pünkösdi prédikációjában beszélt a zsidóknak, és szemükre vetette, hogy „*Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek*”. Erre az ott lévő emberek közül 3000 férfi csak azt tudta mondani: „*Mit cselekedjünk atyámfiai, férfiaik?*” (ApCsel 2,36–37).

Az ismerős kezdés Izsák két fiáról, Ézsau-ról és Jákóbról szól. Isten sokszor szól Jákóbban, ma is szól, csak mi nem halljuk meg, mert kemény a szívünk. Mózeshez is szól, miután egy meggondolatlan gyilkosság után 40 évig az Úr őt a nyomorúság iskolájába járatta. A csipkebokornál már meghallotta az Úr szavát.

Jákó életét vizsgáltuk az evangélizáció során, kicsit szokatlan szóhasználat: Jézus kimosta a bűnből Istennél Jákóbot, protekciót szerzett számára. Jákó életé tele volt bűnnel, csalással, hazugsággal, paráznasággal, átveréssel. Tudjuk, a neve is azt jelenti: csaló. Az Úr mégsem szégyellte őt sem, mert terve volt vele, és az Isten terve megvalósul, nem szabhat senki és semmi gátat neki. Isteni kivételezés történt Jákóbbal, de nem úgy, ahogy mi gondolnánk.

A lelkipásztor többször is bátorított bennünket, hogy tanulmányozzuk újra végig ezt a hosszabb szakaszt. Ez nekem is szólt, mert az utóbbi időben nem voltam a helyemen a módszeres bibliaolvasás, bibliatanulmányozás terén. Engem ez kicsit felrázott, és Jézushoz még közelebb vonzott.

Hétfőtől a helytelen és torz Istenképről halottunk, amit mi emberek saját magunk gondolunk ki. Korunk embere túl magabiz-

tos. A helyes istenkép helyreállításához az igaz, hatalmas, szerető, irgalmas, ítélő, de ugyanakkor kegyelmes Istent kell megismernünk. Ha a hatalmas Istennek kellett Jákób – Jézus érdeméért –, akkor remélhetjük, hogy mi is „kellünk” Istennek.

Eszembe jutott a hitre jutásom előtti életem sok részlete, bizony én sem voltam külön Jákóbnál. Bűnök, csalások, paráznaságok sokaságát halmoztam az én életemben, mégis a gyermekévé lehettem. Isten Jézus miatt nem szégyelli az Ő népét, nem szégyell engem sem.

Isten Jákóbot választotta, nem Ézsaut. Isten nem a mi logikánkat követi. Isten „újra tervez” ha szükségesnek látja – szuverén Őr – nem rabja korábbi döntéseinek. Nem úgy, mint a földi uralkodók közül például Nabukodonozor, aki, mikor kiderült, hogy Dániel ott a fogságban nem volt hajlandó abbahagyni az élő Istenhez szóló napi háromszori könyörgést, ezért a királynak, a korábbi döntésének „rabjaként” be kellett dobnia Dánielt az oroszlánok vermébe. A király nem tudta, hogy a hatalmas Isten meg fogja menteni Dánielt, mert ő Ura égnek, földnek, életnek, halálnak. (Dán 6,7–29)

A sok nyomorúság után Jákó találkozott Jézussal a Jabbók révénél. Ekkor megváltozott az élete, új szívét, új nevet kapott, Jákóból Izrael lett, és megtért. Már imádkozni kezdett az Úrhoz. Az Isten szava, amit ott Jákó hallott, olyan biztos, hogy arra egy életet lehet alapozni, és ez ma is igaz!

Ez velem is pontosan így történt. 1998. március elsején, a péceli férfi csendeshétvégen én is találkoztam Jézussal. Kotsis Pista bácsi lelkész testvérünk kemény beszédére ott hallottam meg az Úr Jézus szavát, aki nekem új életet, új értelmet adott a Márk 14,32–42-ben írott ígével. Új életemben a dolgaim, a felfogásom, a gondolkodásom mind teljesen megváltoztak, mert átadtam az életem feletti uralmat az Úr Jézus Krisztusnak.

ül. Kórn. S. 13

Augusztus közepétől a kórus újra „személyes jelenléttel” tartja a próbáit. Mivel – a járvány miatt – nagyobb légtérben kell tartózkodnunk, a próba helyszíne és időpontja is változott: szerdánként a templomban találkozunk 18:15–19:45-ig.

Augusztus utolsó vasárnapján Neszmélyen lehettünk egy közös csendesnapra. Szeptember 5-én pedig énekeltünk a kedves karnagyunkról, kántorunkról való megemlékező zenés áhítaton. Erről hadd álljon itt egyik kórustagunk rövid pillanatképe:

Kántorunkról, karnagyunkról, Draskóczy Lászlóról megemlékezve, egyszerű kórustagként elsőként az jutott eszembe, hogy amikor a kórus egy-egy komolyabb, nehezebb darabbal készült egy szolgálatra, sohasem sajnálta az egyébként meglehetősen kevés rendelkezésre álló kóruspróbaidőt, hanem először részletesen elmagyarázta a darabot, bemutatta a kort, a szerzőt és a körülményeket, a zenei motívumokat, „trükköket”, sőt sokszor még kifejezéseket is, hogy jobban értsük, mit énekelünk.

És nagy élmény volt, amikor éneklés során ráismertem egy-egy dologra, amire korábban felhívta a figyelmünket. Emlékezetes maradt nekem Kodály Psalmus Hungaricusának illetően ismertetése a készülés során.

Gyülekezeti tagként is nagyon szerettem és sokra értékelttem az „Érted is, amit énekelsz?” sorozatát az Áldás, Békességben. Nagyon sok olyan kifejezésre mutatott rá, amit énekeltünk, de bizony nem értettünk. (Jó lenne összeszerkesztve megjelentetni, azt hiszem más gyülekezetek tagjai is örömmel és haszonnal forgatnák!)

Sokszor előfordult, hogy a darabbal nem haladtunk a terveknek megfelelően. Közeledett a szolgálat ideje, és még „nem állt össze” a mű. Ilyenkor tudott ő is feszült lenni, ilyenkor mi is talán még fegyelmetlenebbek voltunk, kaotikus állapotok, csüggedés alakult ki a kórusban.

És ilyenkor, amikor utoljára énekeltük el a próbán a darabot, (nem jobban, mint korábban) sokszor elhangzott – számomra legendás – mondása: „Szép lesz!” Amin mi vagy mosolyogtunk, vagy magunkban legyintettünk: „na persze...” Nem úgy nézett ki.

De két dolog volt ebben: egyrészt a biztatás, hogy ne leszegett fejjel, csalódottan menjünk haza, másrészt a hite. Ő bizonyosan hitte is, hogy a szolgálatkor „szép lesz”. Hiszen a kórus nem csak az Úrról, az Úrnak énekel, de az Úr maga is ott volt a kórossal. És annyiszor megtapasztalhattuk, hogy bármilyen tökéletlen is a kórus, a felkészültsége, ha Ő, az Úr velünk volt, csodálatosan meg tudott szólalni a mű.

Hálás vagyok Draskóczy Lászlónak, hogy ezt a csodát a vezetésével megtapasztalhattam.

PORCSALMY LÁSZLÓ

Palló I. énekkar, 2005.

50 éves a kórusunk

Szerény, ám szép szeptemberi szerdákat ünnepeltünk a kórusal. Ünnepünk lényege, hogy az online próbák másfél esztendeje után ismét összejöhetünk. A templomban – szétszórva bár – próbálunk, vigyázva egymásra, tanulva-tapasztalva az együttes éneklés új dimenzióját. 14-én megemlékezhetünk kórusunk 50 évéről. A kórusélet ugyanakkor újult meg, amikor a gyülekezet is, Cseri Kálmán lelkipásztorunkkal érkezett karvezető felesége, akinek a kezére az 1971. szeptember 19-i beiktatáson már fölcsendülhetett a közös ének. Hosszú ideig vezette a kórust, mely eleinte fiatalokból állt – akik addig konfirmációs órákra jártak, fogadalmötételük után bekapcsolódhattak.

Ezen a szeptemberi szerdán nehéz lett volna összefoglalni az egész utat, a kórus fejlődésének akár csak állomásait is, egy-egy emlék felidézésére volt időnk. A vezetők névsora azért hadd álljon itt: Cseri Kálmáné, Hargita Péter, Draskóczy László, és munkájuk hűségese folytatója: Cseri Zsófia. Közel félezren voltunk-vagyunk hosszabb-rövidebb ideig kórustagok; szolgálatunk terepe elsősorban saját gyülekezetünk, ám meghívásra távolabbi vidékeket is elértünk országhatáron belül, valamint Kárpátalján, Partiumban, Erdélyben. Megtiszteltetés volt

zenésztársakkal szolgálni, kisebb együttesekkel és egész szimfonikus zenekarral is, mikor fölvevttük egykori presbiterünk, Palló Imre nevét.

Kezdetektől Isten Igéje határozta meg a művek kiválasztását: zoltárokat, dicséreteket, lelki énekeket „zengedezett” hálával az énekkar. (Kol 3,16) Hányszor tapasztaltuk ámulva, hogy az ÚR dicsősége betöltötte a templomot, és szebben szólt az énekünk, mint amire képesek voltunk...

A kórus immár nem korhatáros – 94 évet ért Endre bácsink ugyan már nem énekel velünk, de szép számmal vagyunk szép korúak a szép (hangú) fiatalok mellett. Nagyon meg tudjuk becsülni, hogy ha nagy terveket nem is lehet most készíteni, szolgálatról szolgálatra haladunk a próbákon: 2 evangélicós alkalmunk után most a Reformációra készülünk. Énekünkkel köszönjük Urunk, hogy a széttagoltság másfél éve után megfogyva bár, de törve nem, szerény, ám nem szegény szerdákat ünnepelhetünk a kórusal.

DRASKÓCZY
VIRÁG

Az ifjúság hírei

Jóseb-Basabet ifi Neszmélyen

Isten kegyelméből szeptemberben egy napsütötte hétfévégét tölthettünk Neszmélyen az ifivel. A hétfégre közös vacsorával indult, majd esti alkalmat hallgathattunk meg a keresztyén szabadságról. Idén egyik kedves ifis társunk édesapja, Ágoston Géza ny. lelkipásztor hozta közénk Isten ígését.

A szombat délelőtti alkalmon a Galatákhoz írt levél 5,1–13 terjedő szakaszáról volt szó, melynek fő üzenete az volt, hogy meg kell jelennie az életünkben Isten vonásainak. Az alkalmartartó nagyon jól és részletesen kifejtette, hogy a keresztyén szabadság területén vannak végletek, amikkel személyesen kell megharcolnunk, hogy mit szabad, és mi az, ami árt nekünk. Az alkalom után a kiscsoportos beszélgetés során osztottuk meg egymással, hogy kinek mit jelent a keresztyén szabadság, valamint az Isten vonásai az életünkre levetítve.

Ebéd után csendespihenő következett, melyet egyórás személyes beszélgetés követett. Ez nagyon jó lehetőség volt arra, hogy olyan testvéreinkkel beszéljünk, akiket már régóta nem láttunk. Egy év után nagy örömről lehetett abban, hogy olyan ifis társaink is el tudtak jönni, akiknek közben gyermekük született.

Az esti alkalmon Káin és Ábel történetén

keresztül a keresztyén felelősségről beszélt az alkalmartartó. Isten hagyott bennünk egy emléket az Édenkertről, hogy vágyjon oda az ember. Káinban és Ábelben is ott volt ez az emlék, Ábel ezért is hitt a láthatatlanban. A vasárnap délelőtti alkalom folytatása volt a szombat estinek, ahol elhangzott, hogy számot kell adni a ránk bízottakról. Fő igeként az Galata 6,2 volt: „Egymás terhet hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” Amit Krisztus parancsolt, amivel megbíz, azt kell hordoznunk, azt fogja számonkérni. Elgondolkodtató kérdésként elhangzott, hogy kik a lelki ránk bízottak? Az ige alapján hallhattuk, hogy mindennapi terheit mindenkinek magának kell vinnie, ellenben a különleges terhek cipelésében egymást kell segítenünk.

Ebéd után búcsút vettünk Géza bácsitól, majd Bej Attila csatlakozott hozzánk, aki az odaszánásról tartott alkalmat. Ha Isten tilt valamit, azon nem szabad megsértődnünk, mert az Úr által tiltott cselekedet tönkretehet minket, csak mi még nem látjuk annak kárát. Isten azt kéri tőlünk, hogy oltárra odatett életet éljünk.

Elmondhatatlanul hálásak vagyunk Istennek ezért a hétfvégeért, hordozó szeretetért, amelyen kis közösségünket megtartja.

EGY RÉSZTVEVŐ

PIKKenu

2021. szeptember 11-én a Pasaréti Ifjúsági Keresztyén Kör (PIKK) szervezésében került lebonyolításra egy kenu túra, melynek keretében jelentős létszámban vettek részt a gyülekezetből keresztyén fiatalok. Közel 1 éve kerültem kapcsolatba a pasaréti gyülekezetrel, de azóta, Istennek legyen hála, több, fiataloknak – és régebb óta fiataloknak ;) – szervezett programon tudtam részt venni. Ezen a szombati reggelen éppenséggel a Duna Szigetszentmiklósnál elterülő szakasza volt az úticélunk, ahol túrakenukba pattant csapatunk. Többen ugyan még nem vettek részt ilyesmin, azonban ez egyáltalán nem tartotta vissza a társaságot, de természetesen voltunk páran, akik már evezünk korábban is. A gyors hajóbeosztás után már a Duna gyönyörűen csillogó vizét szeljük hajóinkal. Azt hiszem, mindannyiunk nevében kijelenthetem, hogy nem telt bele negyed

óra, és máris megszoktuk, kitapasztaltuk az evezés csínját-bínját, így kezdtük egyre bátrabban megmozgatni a minket befogadó szerkezetet. Túránknak nem volt konkrét úticélja, de nemsokára kikötöttünk egy arra alkalmas, békés helyen – melyet kellő odafigyeléssel választottunk ki –, hogy elfogyaszszuk a várva várt ebédünket.

Ezután Krakker Dávid testvérünk Igeszolgálatának meghallgatására gyűltünk össze egy kört formálva. Dániel próféta könyvéből, a jól ismert Sidrák, Misák és Abednégó történetével készült. Szolgálatában beszélt arról, hogy Dániel „...eltökélte szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből ő ivott...” (Dán 1,8). Teljes mértékben, tiszta szívvel akarta követni Izráel Istenét, az egyedüli Úr Istent. Ez a három férfi is, ahogy Dániel, szintén nem volt hajlandó meghajolni más előtt, mint az élő Isten előtt, és ezzel hamar szembe is került a babiloni nép viselkedésével. Hamar eljutunk

oda, hogy Nabukodonozor bevetteti őket a hétszerte jobban felfűtött tüzes kemencébe, amit még készek is vállalni mindhárman, hiszen hiszik és vallják, hogy az Úr meg tudja őket szabadítani: „...Íme, a mi Istenünk, akit szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, ó király, ki tud szabadítani minket. De ha nem tenné is, legyen tudtadra, ó király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és az aranyszobrot, amelyet fölláttattál, nem imádjuk.” (Dán 3,17–18)

DE HA NEM TENNÉ IS... El tudom-e ezt mondani a saját életemre nézve én is? Elmondhatom-e magamról, hogy ha életemmel fizetnék is a hitemért, akkor sem szolgállok mást, csakis az élő Istent? Hiszem-e azt, hogy Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia meg tud óvni mindenféle helyzetben, ha azt Ő úgy látja jónak az életemben? Szuverén Úrként bárhogyan dönthet, de valóban képes vagyok-e magamat és életemet alávetni akaratának?

Magamtól sohasem vagyok erre képes, DE ha a Szentlélek munkája nyomán megláthatom bűnös életemet (hogy bűneim miatt halált és kárhozatot érdemlek), Jézus Krisztushoz fordulva megvallhatom Neki minden

vétkemet, illetve ezek után elhagyom ezeket a cselekedeteket, bűnöket és az Isten parancsolatait cselekszem, akkor Jézus Krisztusban örök életem van már itt e földön, és ezáltal, Jézus véérért képes leszek erre! „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Ezért jött a világra Krisztus, hogy minden ember üdvözülhessen!!

Kedves Olvasó, hiszed-e ezt?? Rendezted-e már az élet legfontosabb kérdését? Elfogadtad-e Jézust életed Megváltójának?? Ha nem, úgy bátoritalak, hogy szólítsd meg Őt bátran, öntsd ki neki szívedet, tedd le terheidet az Ő lábához, hidd el, Ő az, aki egyedül tud, és akar segíteni. Ha Istent teszed az első helyre az életedben, hidd el, minden más a helyére kerül!

Az alkalom után visszaveztünk a kiindulási pontra, közben egy kis evezős versenyt is megejtettünk, valamint összefogtuk a hajókat, és hálás szívvel tudunk énekelni. Istennek legyen hála ezért a napért, és imádságban hordozzuk a következő PIKK-programokat, illetve a közösségünket!

KLUCSİK JÁNOS

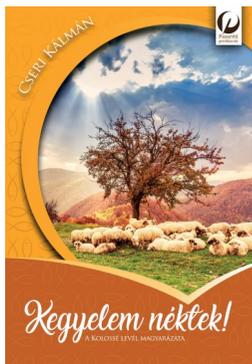
Az irat- és hangmisszióból ajánljuk

Cseri Kálmán
**Kegyelem
néktek!**
A Kolossé levél
magyarázata

Különösen időszerű ennek a levélnek az üzenetét alaposan megismernünk.

Pál apostol elszánt küzdelmet folytatott a gyülekezet létét és tisztaságát fenyegető tévhitök ellen. Felsorolja azokat az üdvényeket, amikben ő hitt,

amikben a kolosséi hívők is hittek, és arra biztatja őket, hogy amit egyszer már Isten kegyelméből megismerhettek, igazságként elfogadhattak, és ami bevált a hívő gyakorlatukban, ahhoz ragaszkodjanak.

Gyakorlati kérdésekre is kitér, hogy az új ember felöltözése mit jelent a családi kapcsolatokon belül, mit jelent a társadalmi kapcsolatokra nézve, és hogyan lehet jól megfelelnünk azoknak, akik kérdeznek minket. Vagyis: Jézus Krisztus tanítványa legyen érett, felnőtt keresztyén, aki értelmesen, világosan, bátran tud beszélni a hitéről, és Jézushoz tud vezetni másokat.

Hálás a szívünk, hogy a vírushelyzet ellenére elkezdődhettek a 2021-es felnőtt konfirmandus csoport rendhagyó alkalmai. Bizonyára rendhagyó volt, mert pár alkalom után sajnos már nem tudtunk személyesen összegyűlni és hatá-

rozatlan időre szüneteltek a kedd esti alkalmak. Hála Istennek, hogy nem sokkal később, december 1-től, ahogyan a gyülekezeti alkalmak az online térbe költöztek, így a konfirmációs órák is ott folytatódtak. Külön öröm volt már, hogy maszk nélkül láthattuk egymást.

Az alkalmakon megismerkedhetünk mélyebben a Bibliával és a Református Egyház alapvető hittételeivel, hogy mindnyájan bűnösökként kegyelemre van szükségünk és, hogy az üdvösségünk egyedül az Úr Jézusba vetett hitünk által van.

Az alkalmak nagyon jó hangulatban teltek. Mindnyájan boldogan és örömmel hallgattuk, ahogy Géza bácsi megosztja velünk a tudását a Heidelbergi Kátéban lévő kérdések kifejtése során.

Személyesen nagyon sok, addig megválaszolatlan kérdésre kaphattam én is választ és ennek köszönhetően, jobban megismerhettem a teremtő Istenünket. Minden alkalom segített felismerni, hogy mennyire nagy az én bűnöm, mennyire a világ rabja vagyok, de segített megérteni azt is, hogy mennyire rá vagyok szorulva az Istennel való kapcsolatra minden egyes nap és

hogy milyen nagy a mi Édes Atyánk kegyelme és szeretete melyet az Úr Jézusban mutatott meg nekünk.

A sok kihagyás és szünet ellenére be tudtuk fejezni a konfirmációra felkészítő anyagot. A nyári szünet előtt pedig egy utolsó alkalommal, ismét találkozhattunk személyesen, már maszk nélkül. Itt fel tudtuk tenni a konfirmáció előtt a még bennünk lévő kérdéseinket.

Majd hosszas várakozás után, Istennek hála, egy megható és áldott ünnepi napunk lehetett 2021. augusztus 28-án, a konfirmációnk napján, ahol a gyülekezet színe előtt megállva megvallhattuk az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünket és elmondhattuk az apostoli hitvallást. Hálásak vagyunk, hogy megoszthattuk ezt a pillanatot családjainkkal, szeretteinkkel és barátainkkal. Nagy öröm volt, hogy ők is ott voltak velünk a templomban.

Másnap a vasárnapi Istentiszteleten először vehettünk rész a gyülekezet úrvacsorai közösségében. Hálás a szívünk, hogy a Pasaréti Református Gyülekezet teljes jogú tagjává váltunk és egyben a gyülekezet szolgálatába állhatunk.

Boldogan fogadtuk a konfirmációnkra kapott ígéket is, melyeket már a szívünkbe is belevéstük.

Isten áldását kérjük a gyülekezet lelkészeire, a szolgálatukra, a gyülekezet minden tagjára és életükre!

„Aki azért vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt.” (Mt. 10,32)

BERECZKI ALBERT

Hétköznapijaink

Lux András és Anna

Úgy tudom, hogy a Salamon ifiben szolgáltok. Ez már életetek részévé válhatott az évek folyamán. Mióta is?

2013 áprilisában alakult a Salamon ifi, aminek mi lettünk a vezetői. Ekkor már egy ideje benne volt a szívünkben, hogy szeretnénk valamilyen rendszeres közös szolgálatot vállalni házaspárként a gyülekezetünkben, amellet, hogy nyaranta a biatorbágyi Belmisszióban csendesheteken szolgáltunk. Ezt a vágyunkat őszintén Isten elé vittük, illetve jeleztük Horváth Gézának, hogy rendelkezésre állunk, ha lenne szolgálati lehetőség a gyülekezetben. Amikor az ifivezetést említette, mint lehetőséget, hittük, hogy nem emberi gondolat ez, még ha nem lesz kis feladat, és igent mondtunk.

Az ifi derékhadának életkora alapján már a munkába állás, párválasztás, családalapítás kihívásainak idejét élitek. Változott idők folyamán az ifi összetétele, jellege?

Az ifisek nagyobb része még a boldog egyetemi évek végét tapossa, de igaz, hogy vannak többen, akik megházasodtak, és munkába álltak. Nagyon érdekes megfigyelni őket, illetve nyolc év távlatá-

ból visszaneézni a régi képeket, hogy milyen kis gyerekek voltak, és most már felnőttek. Ami szintén felnőtté válásukat jelzi, hogy az évek alatt mennyit változtak azok a kérdések, amikkel minket

megkeresnek, küszködnek. Az ifi összetétele csak részben változott, a jellege talán nem is igazán. A középiskola után érződött a közösségen, hogy akik jönnek ifire, azok már belső készítetés miatt jönnek, mert Jézus az Uruk, vagy mert szeretnék ők is megtalálni Őt. Hálásak vagyunk azért, hogy a nagy többsége az ifis tagoknak már átadhatta az életét Krisztusnak. Az ifik jellegében nem volt nagy változás, de jó volt látni, hogy megjelent bennünk az igény, hogy külön lány- és fiúközben kis csoportban is beszéljünk az igéről, és így évek óta vannak ilyen alkalmaink is.

Van látásotok a hogyan tovább-ról?

Nincs konkrét határidő vagy kényszer bennünk,

illetve előttünk az ifi kapcsán. Nyitottak szeretnénk lenni arra, hogy kik lehetnek azok az érett hívó fiatalok, akik a csoport vezetésére alkalmasak, akiket Isten készít. Eközben pedig szolgálni szeretnénk Istennek közöttünk, ameddig Ő ezt engedi és akarja.

A hétköznapi foglalkozásokról mondjatok valamit!

Anna: szociológusként végeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, majd az ELTE PhD képzése után egyetemi oktató lettem a Pázmányon, ahol azt csinálom, amit mindig is szerettem volna.

András: villamosmérnökként végeztem a Műszaki Egyetemen, és 13 év óta ugyanabban a pozícióban dolgozom a Bosch-nál, ami

az autókba beépített érzékelők élettartam-tesztelését jelenti.

Mikor találkozott kettőtök életútja, hogyan vezetett Isten titeket?

Anna: 2008-ban találkoztunk, amikor én az egyetemen másodéves hallgató voltam. Pici korom óta idejárom anyukámmal a gyülekezetbe, az ő hívó életét látva, vele mindig sokat beszélgettem a szerelem és a párkapcsolat kérdéséről is. Én viszont az vagyok, aki mindig szerelmes voltam, viszont már kislányként, nyolc évesen megtértem, így az Úr Jézus sok mindentől megőrzött e téren is. Ennek ellenére sokáig engedetlen és önféjú voltam, így több fiúval is

jártam, akiket nem Ő vezetett elélem, hanem magam döntöttem ebben a kérdésben. Pont akkor jutottam el oda, hogy a párkapcsolat kérdését is teljes egészében Istenre szeretném bízni, mikor Andrisal találkoztunk. Ezután végre megvártam az Ő választását arra a kérdésre, hogy "bár tetszik nekem ez a fiú, de kérek Uram, Te adj választ, hogy ő-e az, akit számomra terveztél?"

András: Egy gyülekezetek közötti csoport alkalmán találkoztunk, akik vakoknak szerveztek szabadidős és igei programokat. Itt Anna volt a főszervező, én pedig egy külsős segítőként ugrottam be segíteni a vakokat biztosítani falmászás közben egy szombaton. Sok beszélgetés

követe ezt a találkozást, majd gyöttrődő várakozás, mert nem akartunk úgy kapcsolatot kezdeni, hogy nem vagyunk biztosak mindketten benne, hogy ez Isten akarata. Mivel nekem már a kapcsolat elején is az volt a vágyam és gondolatom, hogy ennek házasság lehetne a vége, ez csak erősödött az évek során, és 2010-ben összeházasodtunk.

Vannak-e távolabbi céljaitok?

Nincsenek nagy céljaink, nagyon sok áldást és ráadást kaptunk már így is Istentől, többek közt, hogy 2 éve lakhatunk saját kétgenerációs házban Anna szüleivel. A ház felújítása nagy feladat volt, amit most nagy célok nélkül élvezünk.

MISSZIÓS HÍREK

Beszámoló a 2021-es drégelypalánki gyerektáborról

Először is szeretnénk hatalmas köszönetet mondani mindazoknak, akik imádságban hordozták ezt a tábort.

Gyülekezetünk cigánymissziója már 2017 óta rendez minden nyáron a nógrádi Drégelypalánkon négynapos nyári gyermektáborokat, ahol Isten igéjét hirdetjük a nehézorsú, cigány gyermekeknek, mellette egésznapos foglalkozásokon és játékokon vehetnek részt. Ebben az évben is ezekkel a tervekkel vágtunk neki a tábornak, sőt kifejezetten reményteljesen, mivel több új szolgálótársat is adott mellénk az Úr.

A tábor első napján reggel 9-kor a faluszéli hídnál találkoztunk a gyerekekkel, akik már nagy zsbongással vártak

minket. Miután megszámoztunk mindenkit, aki előzetesen jelentkezett a táborba, csoportokba osztottuk őket, és elindultunk a tábor helyszíne felé, ami a falu határában lévő nomádtábor volt. A napot rendszerint közös kézmosással, tizóráival kezdtük, ezt követően a délelőtti partizán (kidobós) bajnokság első fordulóját vívták meg a csoportok egymással.

A játék végeztével a délelőtti igei alkalom vette kezdetét, ahol a heti téma Péter apostol megtérése és hitének formálódása volt.

Az igehirdetés, a közös éneklések és imádság után pedig az állomásos csapatfeladatok jöttek, melyeket minden nap 5 állomáson keresztül tartottak, és napról napra más feladatokkal várták a gyerekeket. Hol egyéni és csoportos ügyességi

feladatok voltak, hol aranymondást tanultak, hol pedig memória játék fogadta őket. Ezeken az állomásokon a gyerekek pontokat gyűjthettek, amikért a tábor végén tartott „vásáron” választhattak maguknak nekik tetsző ajándékokat. Ezekért is köszönetünket és hálánkat szeretnénk kifejezni azok felé, akik adományaikkal támogatták ezt a vásárt.

A következő napirendi pont a közös imádság és ebéd volt, majd egy másfél órás szabadfoglalkozás a tábor területén. Lehetett zászolóni, kötélpályát használni, kézműveskedni, vagy csak simán rohanguzni a délutáni alkalom kezdetéig, amikor is felolvastunk a gyerekeknek a Dzsungeldoktor állatmeséi című könyvből.

A nap végén pedig közös uzsonnázást tartottunk, és ez után megindultunk közösen vissza a faluba, ahol elbúcsúztunk a gyerekektől aznapra.

Ebben a rendben teltek el a tábor napjai, és számos áldást tapasztalhattunk meg testközelből. Ilyen volt például, amikor a régebb óta itt szolgálók meséltek arról, hogy a gyerekek száma a táborban régen napról napra feleződött. Ehhez képest azt láthattuk, hogy apránként egyre többen jönnek és jönnek! Ugyan voltak, akik elmaradoztak a táborból, de jöttek helyettük ugyanannyian mások. Majdnem 60 gyermek vehetett így részt a táborban, és napi létszámuk is 40 fő felett mozgott.

A másik áldás a mindennapi kenyér, zöldség és gyümölcs volt, amit a gyülekezetünk keddi asszonykörének adománya biztosított számunkra, illetve, hogy nem szenvedtünk hiányt semmiben, és gyakorlott konyhásainknak is hála, minden időben és remekül kész lett.

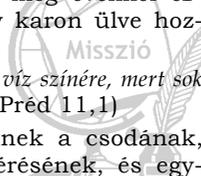
De ezek közül a legnagyobb áldás a gyerekeken volt. Az, ahogy a rakoncátlanságuk és eleveenségük ellenére nem törték össze magukat játék közben vagy a táborban futkosva, és milyen viszonylagos rendben jöttek velünk, hogy vágyakoztak a tábor kezdetére, és arra, hogy jöjjünk hozzájuk reggel.

Zengett az erdő a lábunk nyomán, és a tábor közepére már nem a gyerekek hangoskodásától, hanem Istent dicsőítő éneküktől. Megdöbbentő volt látni azt is, hogy néhányuk milyen komolysággal imádkozik, és szinte borul le az Úr előtt a közös imádságok során.

Ehhez kapcsolódik a tábor legnagyobb öröme is számunkra, amikor is egy délutáni beszélgetés alkalmával 11-en adták át imádságban az életüket Krisztusnak, és tértek meg Hozzá, azon gyerekek közül, akiket még évekkel ezelőtt babakocsival vagy karon ülve hoztak a misszióhoz.

„Vesd a te kenyered a víz színeré, mert sok nap múlva megtalálad azt.” (Préd 11,1)

Tanúi lehettünk ennek a csodának, az elhintett magok beérésének, és egy-

ben elhívást is kaptunk arra, hogy azt a lángot, ami itt meggyulladt a gyerekekben, ne hagyjuk kihunyni.

Ezért is szeretnénk hirdetni testvéreink között, hogy aki érez elhívást a misszióban való szolgálatra, keressen miniket bátran.

Köszönet a gyülekezetünknek, és dicsőség az Atyának!

Csépe Andrea levele a pasaréti testvéreknek

Miután az oltásoknak köszönhetően megszereztem a koronavírus elleni védettséget, márciusban jelentkeztem az egyik budapesti kórházba önkéntes segítőnek. Örültem, hogy a krónikus belosztályra osztottak be, mert itt bőven van lehetőség a betegekkel való törődésre, a fizikai segítségnyújtáson túl személyes beszélgetésekre. Csodálatos dolog újból átélni, hogy a helyemen vagyok, és Isten áldásait tapasztalni a szolgálatban!

Jelenleg a kórházi munka az egyetlen stabil pont az életemben – minden egyéb területen sok a bizonytalanság. Kis lakásomnak öszre tervezett felújításáról az árak elszabadulása miatt le kellett mondanom. Jelenleg egyenként keresek olyan szakembereket, akikkel a fontosabb részfeladatokat elvégeztethetem. A dél-ázsiai szolgálat folytatásával kapcsolatban is Isten előtt állok: Tőle várom az útmutatást a visszatéréssel és annak időzítésével kapcsolatban. Hálásan kö-

szönöm, ha a Testvérek is imádkoznak számomra világos vezetésért!

Örömmel számolhatok be róla, hogy keleti m. munkatársamat Viktort és a feleségét, Erikát megműtötték! A járvány többször megakasztotta Viktor kivizsgálását, amelynek során megbizonyosodtak róla, hogy alkalmas donornak. A szervátültetésre október 6-án került sor. Imádkozunk, hogy mindketten komplikáció nélkül felépüljenek, és hogy az új vese sokáig szolgálhassa a fiatalasszonyt!

Vanuatu levél

A szeptemberi szám óta Miki édesapja váratlanul elhunyt. Ez újabb imádságra sarkallt bennünket, hogy mit tegyünk, hogyan és mikor utazzunk haza, hogy legalább a temetésen részt tudjunk venni, és hogy egyáltalán haza tudunk-e utazni. Azt gyorsan el tudtuk dönteni, hogy a világ jelenlegi helyzetét ismerve ne váljon szét a család, és ha Miki menne, akkor mindannyian megyünk. Azonban a vanuatu kollégákkal beszélgetve elég hamar kiderült, hogy az itteni háztársa miatt jelenleg még nem lehet utazni, így belenyugodtunk Isten vezetésébe. A falubeli "családunk" nagyon kedvesen együtt gyászolt velünk – ahogy az itt szokás is –, és nagyon sokat jelentettek az itteni lelkészünk áhítatai, és a vanuatu és tannai kedves munkatársak lelki támogatása is. A Pasaréti gyülekezet tagjainak is itt is köszönjük a sok imádságot és bátorító üzenetet.

A dél-tannai bibliafelvételek szervezője (Erik, amerikai fordító kollégánk) szeptemberben agyvérzést kapott, de hála az Úrnak, már jobban van – fizikailag gyakorlatilag teljesen ép, a beszéde sérült. Dicsőség Istennek, hogy egyáltalán életben van! A felvételeket kis átszervezéssel szintén tudjuk folytatni.

Ebben a nehéz időszakban az egyik vasárnap a Jakab 5,13–16-ról szolt az ige hirdetés:

"Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet!

Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer. Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének."

Isten kedvesen emlékeztet minket,

hogy emeljük fel a tekintetünket a körülöttünk levő látható nehézségekről, és nézzünk fel Rá, mert Ő az, aki tud segíteni rajtunk.

A Wycliffe Bibliafordítók aktuális hirdetését is hadd tegyük közzé: **Misszió**

A Wycliffe Bibliafordítók imakoordinátort és kommunikációs koordinátort keres. Részletek a http://wycliffe.hu/kapcsolodj_oldal_n_talalhatok.

ÖLELÉSSSEL: A GREIZER CSALÁD

HIRDETÉSEK

Indul a Totyogós kör

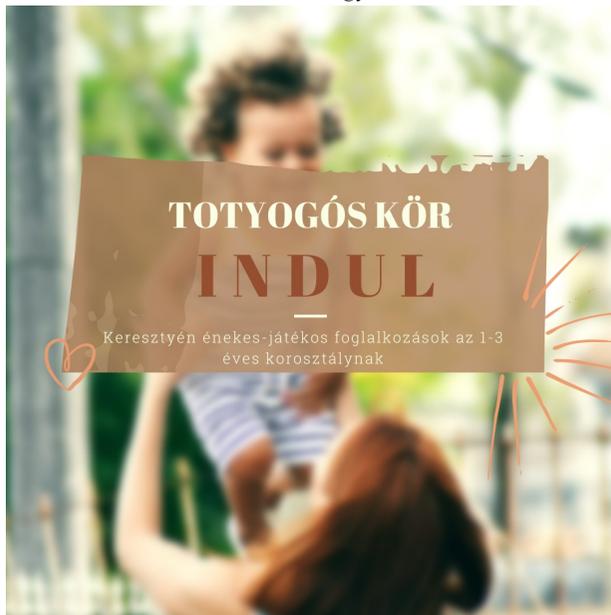
A Refpasaréti totyogós kör a gyülekezeti édesanyáknak és 1–3 éves gyerekeiknek szóló alkalom, amit kétheti rendszerességgel, páros heteken péntek délelőttönként tartunk az új nyáteremben.

A gyülekezetünket nagyon sok édesanya látogatja, akik ebbe a korosztályba tartozó gyermekeikkel rendszeresen járnak különböző, túlnyomórészt világi programokra (pl. Ringató, gyerektorna, stb...). Azonban nagy igényük van olyan foglalkozásra, amin közösen tudnak részt venni, a gyerekeket is

leköti, és az édesanyáknak is lelki feltöltődés. Ezért láttuk fontosnak, hogy elindítsunk egy evangéliumi, kifejezetten a totyogós korosztályra szabott foglalkozást. Elsősorban az 1–3 évesekre számítunk, de természetesen kisebbeket is lehet hozni.

Az alkalmak első részében főleg kereszttyén énekeket, aranymondásokat tanítunk a kicsik számára befogadható, mozgatós, játékos formában. Ezt követi egy szünet/tízórai, majd játék a szőnyegen. Amíg a kicsik játszanak, rövid igei útravalót is szeretnénk adni az édesanyáknak, amennyire a lehetőségek engedik. Egy nagyon rövid igei gondolatot osztunk meg (felolvassuk az asznapi ígét, vagy egy rövid áhítatot pl. Spurgeon), majd kötetlenül beszélgetünk. Tematikus alkalmakat is tervezzük, így novemberben őszi kézműves foglalkozást tartunk, de karácsonyi koncertet (a gyülekezeti zenészek közreműködésével), bábszínházat is szeretnénk szervezni.

A következő alkalmunk november 5-én 9:30-kor lesz, amire nagy szeretettel várjuk azokat a gyerekeket és anyukájukat, akik szeretnének csatlakozni a körhöz. A további információkat a Refpasaréti Anyukák Facebook-csoportban osztjuk meg, figyeljétek a híreket!

TRX

Kedves TRX Érdeklődők és Gyakorlók!

Újraindítjuk a TRX edzést a Baár-Madas Gimnáziumban!

Kezdőket és érdeklődőket elsősorban a csütörtöki kezdőknek meghirdetett órára várunk, 18:15-kor.

Az órarend:

Hétfő, 17:00 (csak) haladóknak

18:15 szerdai körnek

Csütörtök, 17:00 (csak) haladóknak

18:15 KEZDŐKNEK

Kérek minden érdeklődőt, hogy először erre az e-mail címre jelentkezzen, amennyiben jönni szeretne:

george.kovago@bluewin.ch

Ami nagyon fontos: testi/fizikai terhelhetőség.

Amit hozni kell az órára: kényelmes tornaruha, nagyobb méretű törölköző, legalább fél liter víz és belső használatú, tiszta tornacipő!

Minden érdeklődőt várunk!

KőVÁGÓ Győző & CREW

Meghívó a BSz őszi csendesnapjára

2021. november 6., szombat 10.00 órára, Budapestre, a Pasaréti Református Gyülekezetbe (II. ker. Torockó tér 1.)

„Napról napra”

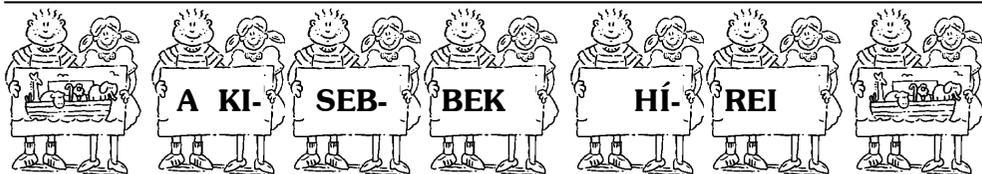
- 1) naponkénti imádság (1Thessz 5,17)
- 2) naponkénti igetanutmányozás (Csel 17,11)
- 3) naponkénti kereszthordozás (Lk 9,23)

EBÉDSZÜNET

- 4) naponkénti szolgálat (Csel 4,33)
- 5) naponkénti közösség (Csel 4,32)
- 6) naponkénti várakozás (Rm 13,12)

Az esemény az akkor érvényes járványügyi szabályok betartásával zajlik. Mai ismereteink szerint védettségi igazolványhoz nem kötött, védőmaszk használata nem tiltott.

„...Istenünk, hirdetjük a te dicséretedet!” (1Kron 29,13)

A nyári gyermekhetek befejeztével felnőttek és gyermekek már várjuk a következő év heteit. Így volt ez tavaly augusztus óta, s az év elején a lezárások közepette még buzgóbban imádkoztunk az Úrhoz, hogy idén is mehezzünk Neszmélyre.

És íme, az Úr megállította a szélvész, megcsendesedtek a habok, és örültünk, hogy vezérelt minket kívánságunk partjára (Zsolt 107,29–30).

Július végén és augusztus elején 1-1 hetet, október 8–10-ig egy csendes hétvégét töltöttünk Neszmélyen.

Isten különös szeretetét annyi mindenben tapasztaltuk:

– Ezek a várva várt, örömteli alkalmak mindannyiunk számára hitbéli megerősö-

dést, megújulást jelentettek.

– Urunk gazdagon betöltött földi jókkal is: az asszonytestvérek finom lekvárokkal láttak el bennünket, egyik testvérünk mindkét hétre biztosította a zöldségellátásunkat saját termelésből, több család anyagiakkal támogatta a tábort.

– Egy sok évtizedig közöttünk hűségesen szolgáló – korábban neszmélyi gyermekheteket vezető – asszonytestvérünk unokája jött szobavezetőnek az egyik hétre. Ő is egy nyári neszmélyi gyermekhéten kapott új életet.

– Hálások vagyunk a szolgálói csapatért, és nagyon megerősítő, mert több fiatal szolgáló, néhány éve még gyermekként vett részt a heteken. Azok pedig, akik valami miatt most nem tudtak velünk jönni, imahátteret biztosítottak.

– Mindig külön öröm, amikor olyan gyer-

mekek jönnek, akik életük első ottalvós táborában vesznek részt. Idén sokan voltak ilyenek. Nagy ajándék, hogy sok testvérpár szokott jönni, idén több családból hárman is voltak egyszerűen.

– Sokat könyörögtünk bölcsességért a fegyelmeléshez. A gyermekeket nemhogy unszolni kellett volna például a takarításban való részvételre, hanem önként is vállaltak 'plusz naposágot' egymásnak segítve.

Mindhárom neszélyi alkalom lelki vezetője nagytiszteletű Tibor bácsi lelkipásztorunk volt, aki a szeretetteljes és élvezetes igealkalmak mellett minden jócselekedetben is foglalatoss volt. Vezetésével és újításának köszönhetően neszélyi rekord született a mosogatásban.

A nyári heteken, a délelőtti igealkalmakon Isten Igéje Nehémiás könyvéből szóló hozánk. Végig a kereszt fényében láthattuk az eseményeket, felragyogott az Úr Jézus Személye. Hallhattuk, Isten üdvtervében eszköz volt Nehémiás, akinek vezetésével felépült a jeruzsálemi kőfal, azért, hogy az Úr Jézus eljöhessen és meghaljon a kereszten értünk Jeruzsálemben, és feltámadjon dicsőségben.

Reggelente szobánként bibliatanulmányozást tartottunk a református kalauz szerinti újszövetségi igeszakasz alapján, délelőtt közös igealkalom volt a nagyteremben, esténként bizonyoságtételt hallgattunk a napi aranymondáshoz kapcsolódóan.

A gazdag igei tartalom mellett többféle játékot játszottunk, a nyári heteken nem maradtak el a népszerű bajnokságok (foci, kübb, ping-pong, sakk, aranymondás-, ének- és rajzverseny), a délelőtti csapatjátékok során közösen oldottak meg feladatokat a csapatok, s nem egymással versenyeztek.

„Kifognék az időből”, ha szólnék még a reggeli zenés ébresztésről, a közös éneklésekről, az esti gyertyafényes történetolvasásról, csillagnézésről, különleges kézműves alkalmakról, szellemi vetélkedőről...

„És lőn” – így kezdődik Nehémiás köny-

vének 2. mondata, mert az Úr munkálkodik – s Nehémiással együtt mi is valljuk, hogy mindez „a mi Istenünkől vitetett végbe” (Neh 6,16).

TESZÁRIK IRÉN

Az úr csodálatos tettei

A neszélyi gyermekheteken, az utolsó közös délután hálaadó alkalmán néhány éve már, mi, felnőttek is előadunk egy színdarabot.

Törekszünk arra, hogy minden évben új legyen, mert hála az Úrnak, sok olyan gyermek van, aki évről évre hűségesen jön Neszélyre.

Idén március elején 'újra és újra előjött bennem a gondolat', hogy nyáron, ha elmehetünk táborozni, mi legyen ez a színdarab. Álltam a könyvespolcom előtt, és töprengtem, melyik könyvből lehetne valamit írni (van már színdarabunk pl. a Quo vadis-ből, a Kis Zarándokból, Túrmezei E. vers átirat).

Magamtól persze nem jutottam semmire, és kértem az Urat, hogy mutassa meg, mi legyen az idej színdarab. Egy hét múltán még mindig nem volt semmi ötletem – ismét imádkoztam, hogy olyan legyen, amit előadunk, ami kedves az Úrnak.

És íme, az Úr csodásan működik!

Néhány nap múlva egy email levelet kaptam Sári Évától, Erdélyi Gábor presbiter-testvérünk kedves feleségétől.

A következőket írta: férje nagybátyja, aki nyugalmazott református lelkipásztor, 91 éves, küldött nekik egy levelet – emailben –, melyben elmondja, hogy az elmúlt hetekben 'újra és újra előjött benne a gondolat', hogy keresse meg azt a színdarabot, melyben 20 éves korában, mintegy 70 évvel ezelőtt ő is szerepelt. Ez Szikszai Béni: Noé c. darabja volt.

Igen ám, de ő korábban már többfelé próbálkozott, hogy megszerezze azt, sikertelenül. Most eszébe jutott, hogy régi ismerősétől, a Ráday levéltár igazgatónőjétől kér segítséget. Így is tett, s néhány óra múlva

már nála volt a színdarab pdf változata. (Az igazgatónő számára azért is kedves volt a megkeresés, mert azokban a napokban 'valahogy' neki is eszébe jutott lelkipásztor ismerőse.) Ha már megtalálta a színdarabot, elküldte Évának is. Éva pedig továbbította nekem, hogy használjuk a gyermekek közötti szolgálatban.

Így mi, felnőttek, három gyermekszereplő részvételével idén ezt a darabot adtuk elő, hisszük, az Úr dicsőségére.

„Hiszen öröktől fogva nem hallottak, és fülökbe sem jutott, szem nem látott más Istent tekívoüled, aki így cselekszik azzal, aki Őt várja.” (Ézs 64,3 – Károli fordítás)

TESZÁRIK IRÉN

*Gyermekek októberi
csendeshétvégéjén
kirándulás a megújult
neszmélyi "púp"-ra*

*Reformáció ünnepi
úrvacsorás
istentiszteletek:
október 31. vasárnap
8 és 10 óra*

Köszönjük

- Hogy megtarthattuk a nyári csendesheteket,
- hogy a járvány fokozódása ellenére is személyesen vehetünk részt a gyülekezeti alkalmakon,
- hogy új konfirmációi előkészítő csoport indulhatott ifjaknak és felnőtteknek,
- hogy a legkisebbeknek és anyukájuknak Totyogós kör indul.

Kérjük

- Vigasztaló, megerősítő jelenlétet a súlyos betegségeket, vagy az idős kor terheit hordozó testvéreink számára,
- a hitükben megtartó akaratodat a nyáron konfirmációi fogadalmat tett ifjak és felnőttek iránt,
- rendelj ki megfelelő szakembereket az orgonánk felújításhoz,
- hogy add meg az egység Lelkét nehéz döntéseinkben is,
- hogy tanácsold Andreát a délszázai szolgálatával kapcsolatban.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Istentisztelet

vasárnap 8⁰⁰ és 10⁰⁰ (online közvetítés)
csütörtök 18⁰⁰ óra (online közvetítés)

Úrvacsora

a hónap utolsó vasárnapján

Bibliáórák

női: kedd 10⁰⁰ és 18⁰⁰; férfi: kedd 18⁰⁰;
családos: 3 csop. váltakozva – szo. 17⁰⁰;
házaspáros: 3 csoportban kéthetente szerda 17³⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁰ Ifjúsági órák: vas 17⁰⁰, pé 18⁰⁰ fiatal felnőtt: vas 17⁰⁰, kedd 18³⁰, sze, pé 18⁰⁰ kéthetente sze 18³⁰, kéthetente szo 17⁰⁰

Imaközösség

vasárnap 7³⁰ és 9³⁰ csütörtök 17⁰⁰

Kóruspróba

szerda 18¹⁵ - 19⁴⁵

Gyermek alkalmak

Gyermekistentisztelet: vasárnap 8⁰⁰ és 10⁰⁰
Gyülekezeti hittanórák: csütörtök 16³⁰

Gyermekmegőrzés

a vasárnapi és ünnepi istentisztelet alatt

Külvölgyi úti idősök otthona

járvány okból átmenetileg szünetel

Á. Sz. Erzsébet idősök otthona

járvány okból átmenetileg szünetel

**Áldás,
békesség!**

A Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet hírlevele
1026 Budapest, Torockó tér 1. Tel: 356-4019
<http://www.refpasaret.hu> Lelkészi hivatal: H-P 9-13h